

2 e trettandedagen

Psalmer: 203:1-4, 19, 163, 352, 217, 203:5-9

Texter: 5 Mos 5:23-27, Hebr 2:9-10, Joh 5:31-40

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Predikotext: Joh 5:31-40

Låt oss be!

Käre himmelske Fader, du har gett oss evigt liv, och det livet är i din Son, Jesus Kristus. Det är innehållet i det vittnesbörd du gett oss om din Son. Hjälp oss ta det till oss så att vi äger livet genom tron på Jesus Kristus. Amen.

Vi ska idag tala om Faderns vittnesbörd om sin Son. Det ultimata vittnesbördet som ges oss här i livet är Jesu uppståndelse. I Romarbrevet läser vi: *Evangeliet handlar om [Guds] Son, som till sin mänskliga natur är född av Davids ätt och som genom helighetens Ande med kraft har bevisats vara Guds Son alltifrån uppståndelsen från de döda: Jesus Kristus, vår Herre.* Även ett sådant kraftfullt vittnesbörd kan människor avvisa i otro. Men det finns ett vittnesbörd som ingen kan avvisa. En dag kommer alla människor att tvingas erkänna att Jesus Kristus är Herren. Det sker när Jesus kommer tillbaka med sin makts änglar för att hålla dom. Jesus säger i Johannes 5:e kapitel: *liksom Fadern har liv i sig själv, har han också låtit Sonen ha liv i sig själv. 27 Och han har gett honom makt att hålla dom, eftersom han är Människosonen. 28 Var inte förvånade över detta. Det kommer en tid när alla som ligger i gravarna ska höra hans röst **29** och komma ut. De som har gjort gott ska uppstå till liv, och de som har gjort ont ska uppstå till dom.* Då ska ingen kunna säga, ”nej jag vill inte”, eller ”det tror jag inte på”.

Men någon av er kanske redan har tänkt på andra vittnesbörd som Fadern gett om sin Son. Vi hörde i julevangeliet att Herrens härlighet strålade kring herdarna när ängeln annonserade Messias födelse. Vi har också hört att Faderns röst hördes från himlen vid Jesu dop: *Du är min älskade Son. I dig har jag min glädje.* Någon kanske tänker på händelsen på förklaringsberget inför tre utvalda lärjungar. Då hördes Faderns röst ur det lysande molnet: *Han är min Son, den Utvalde. Lyssna till honom!* Faderns röst hördes från himlen vid ytterligare ett tillfälle; i Jerusalem ett par dagar före Jesu korsfästelse.

Allt detta om är bra svar på frågan ”vad är Faderns vittnesbörd om sin Son”.

Men det vittnesbörd vi ska tala om idag är det som Jesus syftar på i dagens evangelietext. I den sista versen säger Jesus vilket vittnesbörd han syftar på: *Ni*

forskar i Skrifterna, därför att ni tror att ni har evigt liv i dem, och det är dessa som vittnar om mig. I Bibeln finns det ett fantastiskt system av förutsäggande profetia och uppfyllelse av profetian. Det finns hundratals profetior där uppfyllelsen kommer efter dagar, veckor, månader, år, århundaden eller årtusenden. Precisionen är häpnadsväckande. Och när det gäller de många detaljerade förutsägelserna om Messias är fullbordan en absolut säker identifikation. Den som kan pricka in alla rätt är Messias. Jesus har fullbordat allt. Fadern har i Skriften förutsagt allt Messias ska göra för att identifiera sig och för att uppfylla sitt uppdrag att frälsa den fallna världen. Fadern har gett Jesus från Nasaret dessa gärningar att fullborda. Detta system av förutsäggande profetia och uppfyllelsen genom Jesus Kristus är Faderns vittnesbörd om sin Son.

Det kan låta rätt underligt att höra Jesus säga att hans vittnesbörd inte är giltigt om han vittnar om sig själv. Det är viktigt att förstå varför han sa så. Jesus hade botat en man som legat sjuk i trettioåttå år. Hans gärning vittnar om att han är en gudomlig person. Men judarna insåg det inte. De betraktade det hela som ett sabbatsbrott. När Jesus sedan talade klartext och gjorde anspråk på att vara ett med Fadern i gudomlig makt och gärning blev de arga och försökte döda honom. Sådana anspråk ansåg de obekräftade och ogiltiga. Var sak ska avgöras efter två eller tre vittnen – det var den regel som gällde. Så när Jesus sa att om han vittnade om sig själv så var hans vittnesbörd inte giltigt så bekräftade han bara regeln att var sak ska avgöras av två eller tre vittnen. Och för att följa regeln hänvisade han sedan till Johannes vittnesbörd och Faderns vittnesbörd. (Som parentes kan nämnas att händelsen på förklaringsberget också blev omvittnad av tre utvalda vittnen, så regeln följdes även där.)

Johannes var ett trovärdigt vittne som hört rösten från himlen och sett den helige Ande sänka sig ner över Jesus vid hans dop. Jesus hänvisade inte till Johannes vittnesbörd därför att han ville vinna en argumentation. Nej, han gjorde det för motståndarnas skull, för att de skulle komma till tro på honom och genom tron få liv. Det är värt att observera den här skillnaden mellan judarnas avsikter och Jesu vilja. De ville döda honom. Men Jesus gjorde allt för att de skulle bli frälsta och få liv.

För att nu var sak ska avgöras efter två eller tre vittnen så hänvisar Jesus också till Faderns vittnesbörd. Jesus sa: *Själv har jag ett vittnesbörd som är förmer än Johannes vittnesbörd: de gärningar som Fadern har gett mig att fullborda, just de gärningar jag utför, vittnar om att Fadern har sänt mig. Fadern som har sänt mig har vittnat om mig.*

Faderns vittnesbörd om Sonen är tvåfaldigt. Dels består vittnesbördet i förutsägelser om allt vad Messias ska göra för att frälsa alla människor. Dels består det i att Fadern gav Marias son dessa gudomliga gärningar att fullborda.

Först har alltså Fadern vittnat om honom genom sina profeter i de heliga Skrifterna. Där har Fadern förutsagt Messias ankomst och noggrant beskrivit honom och hans gärningar för att folket genast skulle känna igen honom när han kom. Fadern har gett Jesus makt att utföra alla dessa gudomliga gärningar. Förutsägelse och uppfyllelsen vittnar samstämmigt om att Jesus från Nasaret är Messias, Guds Smorde - en gudomlig person. Evangelisten Matteus har specialiserat sig på att visa detta fantastiska system av förutsägelse och uppfyllelse. Stryk gärna under i varje kapitel alla ställen där Matteus skriver om Jesu gärningar att det skedde för att det som var sagt av profeten skulle gå i uppfyllelse.

Men nu trodde inte judarna på vad Jesus sa och gärningarnas vittnesbörd avvisade de genom att antingen blunda för undret eller så beskylla honom för att utföra kraftgärningar i maskopi med djävulen. Varför trodde de inte? Jesus gav svaret: *Fadern som har sänt mig har vittnat om mig. Hans röst har ni aldrig hört, och hans gestalt har ni aldrig sett, och hans ord har inte förblivit i er, eftersom ni inte tror på den som han har sänt.* De hade ofta hört Skriften föreläsas. De hade säkert också memorerat många stycken. Men de trodde inte. Det är det som menas med att de aldrig hört Faderns röst och att hans ord inte förblivit i dem. Därför kunde de inte heller identifiera Jesus som Messias. Det är samma sak idag. Det är fullt möjligt att läsa och studera Bibeln och samtidigt blunda för budskapet.

Jesus hänvisade till två vittnesbörd: till Johannes Döparens vittnesbörd och Faderns vittnesbörd. Vittnesbördets innehåll är samstämmigt: att Jesus är Guds Son, världens Frälsare. Syftet med vittnesbördet är att människor ska bli frälsta. Alla som tror Guds vittnesbörd om sin Son har evigt liv.

Jesus sa till judarna som inte trodde: *Ni forskar i Skrifterna, därför att ni tror att ni har evigt liv i dem, och det är dessa som vittnar om mig. Men ni vill inte komma till mig för att få liv.* Ett mycket märkligt förhållande måste man säga. De forskade i Skrifterna utan att upptäcka Honom som alla Skrifterna handlar om. Jesus klandrade dem inte för att de forskade i Skrifterna. Han klandrade dem inte heller för att de menade sig ha evigt liv i dem. Men så länge som de inte trodde på Frälsaren som Skrifterna vittnade om ägde de inte det liv som låg framför dem. De heliga Skrifterna har kraft att ge evigt liv eftersom de vittnar om Kristus. Det är Bibelns huvudbudskap. Men de som blundar för budskapet vill inte heller komma till Jesus för att få liv.

Ni kan se situationen framför er. Johannes hade vittnat om att Jesus är Guds Son och visat dem till Jesus för att de skulle tro på honom som Guds lamm som tar bort världens synd. Fadern vittnade också om honom genom förutsägande profetior och fullbordan. Judarna forskade i Skrifterna utan att upptäcka att

Skrifterna vittnade om Jesus. Jesus stod framför dem och identifierade sig med gudomliga gärningar som var förutsagda. Men de kände ändå inte igen honom och ville inte komma till honom. Han däremot lockade och inbjöd dem att komma för att få evigt liv.

Den bild som utmålas för oss ska vi lägga på minnet. Johannes vittnar om Kristus för att vi ska bli frälsta. Fadern har vittnat om Messias och gett Marias son makt att fullborda allt för att vi ska tro på honom och bli frälsta. Jesus står där och inbjuder alla att komma till honom för att få liv. Vem kan motstå ett sådant samstämmigt vittnesbörd som inte har något annat syfte än vår frälsning. Ett är säkert, det finns inget hinder från Guds sida för vår frälsning. Amen.

Låt oss be!

Vi tackar dig Fader att du långt i förväg förutsagt alla frälsningsgärningar Jesus skulle göra. Stärk vår tro på ditt vittnesbörd om din Son. Lär oss att ta emot budskapet om Frälsaren i troende hjärtan. Amen.